

myndigheder, sociale eller kooperative organisationer, medmindre krigsoperationer gør sådan ødelæggelse absolut påkrævet.

ARTIKEL 54

Besættelsesmagten må ikke ændre tjenestemænds eller dommeres stilling i de besatte områder eller på nogen som helst måde bringe sanktioner, tvangsforanstaltninger eller mindre gunstig behandling til anvendelse overfor disse, såfremt de af samvittighedsgrunde afholder sig fra at udøve deres opgaver.

Dette forbud er ikke til hinder for anvendelsen af artikel 51, 2. stykke. Det berører ikke besættelsesmagtens ret til at fjerne offentlige tjenestemænd fra deres poster.

ARTIKEL 55

Besættelsesmagten har pligt til med alle til rådighed stående midler at sikre befolkningens forsyning med levnedsmidler og medicinalvarer, i særdeleshed skal den, såfremt det besatte områdes hjælpekilder er utilstrækkelige, tilføre dette de fornødne levnedsmidler, medicinalvarer og andre varer.

Besættelsesmagten må ikke beslaglægge levnedsmidler, varer eller medicinalvarer, der forefindes i det besatte område, medmindre dette sker til brug for besættelsesstyrkerne og besættelsesadministrationens personel, og da kun efter at der er taget hensyn til civilbefolkningens behov. Med forbehold af bestemmelserne i andre internationale konventioner skal besættelsesmagten træffe foranstaltninger til sikring af, at der ydes et rimeligt vederlag for alle beslaglagte varer.

Beskyttelsesmagten har til enhver tid fri adgang til at undersøge situationen med hensyn til besatte områders forsyning med levnedsmidler og medicinalvarer, medmindre bydende militære krav nødvendiggør midlertidige indskrænkninger i denne adgang.